

CONVIVÈNCIES SEMINARI MENOR (15-16-17 de febrer de 2008)

SE CERCA A JESUCRIST				
DIVENDRES 15 febrer 2008		DISSABTE 16 febrer 2008		DIUMENGE 17 febrer 2008
		8,30h	PREGÀRIA a la capella "Busco la meva identitat"	8,30h PREGÀRIA a la capella "Busco la meva identitat"
		9,00h	Berenar	9,00h Berenar
		10,00h	TERCERA DINÀMICA Som persones senceres	10,00h VUITENA DINÀMICA Com està la meva gerra?
		12,00h	CUARTA DINÀMICA Radiografia de Jesús	12,00h Benvinguda al pares
		13,00h	PREGÀRIA a la capella "Jesús per a mi"	12,15h Preparació eucaristia
				12,30h CELEBRACIÓ DE L'EUCARISTIA
13,30h – DINAR				
		16,00h	QUINTA DINÀMICA El formiguer deslliurat	
17,30h - BERENAR				
18,30h	Sortida Seminari Menor	18,30h	SISENA DINÀMICA La meva radiografia	
19,30h	Distribució habitacions	19,00h	Preparació del Judici	
20,00h	PRIMERA DINÀMICA Introducció convivències	19,45h	PREGÀRIA a la capella "En companyia de Jesús"	
20'30 h - SOPAR				
21,00h	Descobrir Jesús Contar amb Jesús	21,00h	SETENA DINÀMICA Judici a Jesús	
22,00h	SEGONA DINÀMICA Projecció pel·lícula: Cadena de favores	22,00h	Projecció documental: The Passion	
23,30h	PREGÀRIA a la capella "Busco a Jesús"	23,30h	PREGÀRIA a la capella "Qui ets Jesús?"	

Lloc: Santa Llúcia (Mancor de la Vall) - Sala petita -entrant a l'esquerra- amb pissarra
Joves de 14 a 17 anys – Total 12 joves
Material individual necessari: un nou testament, bolígraf

PRIMERA DINÀMICA

1.- Introducció a les convivències:

a) Entrega dels fulletons i anàlisi de la portada.

WANTED-SE CERCA

Què ens diu la portada?

Cerca'm un viu, no un mort!!

Encara està en llibertat, en aquests dies l'hem de trobar!!

NO SE POT SER CRISTIÀ SI NO SE TÈ EXPERIÈNCIA DE JESÚS ♦♦

2.- Descobrir Jesús.

a) Escriure els nostres noms:

1. Escriure a uns paperets que s'entreguen el seu nom i una afició; llegir-ho en veu alta.
2. Pregunta: ¿Quants som?.
3. L'animador apunta el número en gros a la pissarra.
4. De matemàtiques anam bé, però d'una altra cosa malament... ¿Quants som?
5. N'hi ha un més, JESÚS: escriure a la pissarra un +1.

b) Escriure la paraula JESÚS darrera els nostres paperets:

1. Pregunta oberta: Qui és Jesús per a tu?
Escriure JESÚS a la pissarra...
 - Presència de Jesús...
 - Col·laboració...
 - Si no veim no creim...
 - Tots tenim a Jesús de dins, si ens juntam se veurà...
 - Hi ha que mourer-se per veure Jesús...
 - La FE és sentir-se en companyia d'un altre...
 - Jesús ens uneix en comunitat de seminari menor...
 - La comunitat el fa present aquí a la terra...

c) Joc: M'estimes?

1. Joc de: M'estimes?
N/1. m'estimes?
Si, però estimes a N/2. (N/1. N/2. se canvien de lloc)

d) I Jesús que ens diu:

- 1.-Se van llegint en veu alta poc a poc amb un interval d'un minut i es fa silenci.

«Anau a convertir tots els pobles, batieu-los en el nom del Pare i del Fill i de l'esperit Sant, i ensenyeu-los a guardar tot allò que jo vos he manat. Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món». (Mat. 18,20)

«Perquè on n'hi ha dos o tres de reunits en el meu nom, jo som enmig d'ells». (Mat. 28,20)

«El diumenge, molt de matí, anaren al sepulcre amb les espècies aromàtiques que havien preparat. Trobaren que la pedra havia estat apartada de l'entrada del sepulcre, hi entraren,

però no trobaren el cos de Jesús, el Senyor. Mentre es preguntaven què havia passat, se'ls presentaren dos homes amb vestits resplendents. Regirades, s'inclinaren amb la cara fins en terra, i ells els digueren: «¿Per què cerqueu entre els morts aquell que viu? No hi és, aquí: ha ressuscitat. Recordeu com vos parlava quan encara era a Galilea, i vos deia que el Fill de l'home havia de ser entregat a uns homes pecadors, que havia de ser crucificat i que, el tercer dia, havia de ressuscitar». Llavors es recordaren d'allò que Jesús havia predit.» (Lluc 21,1-8)

Que tots siguin u, com tu, Pare, estàs en mi i jo en tu. Que també ells estiguin en nosaltres, perquè el món cregui que tu m'has enviat. (Joan 17,21)

3.-Contar amb Jesús:

a) Treball individual:

1. En el silenci ... em deixo "envair" per la PRESENCIA DE DÉU ...

Puc anar repetint en el meu interior:

"Déu està amb mi"

"Déu està amb nosaltres" ...

i Ara i aquí estic en la PRESENCIA DE DÉU!!

2. Repàs aquells moments de la meua vida en què he sentit més present a Déu. Què és el que més m'ha ajudat i m'ajuda a viure la seva Presència?

3. Reviso la meua vida:

-“Conta” a Déu en la meua vida (família, treball, grups, temps lliure, diners, barri, societat...)? Li deixo “espai”? El sento present?

-“Conta” a Déu la meua vida? Li reso ... em desfogo amb Ell?

-“Conte” amb Déu en la meua vida? Quin “paper” juga en ... ? El faig present en el treball, família, grups, barri ... ?

4. Quin “paper” faig jo, des de la meua vocació, a l'església?

5. A Déu li demano...

¡Què el Senyor estigui amb vosaltres!

¡Aneu amb Ell!

SEGONA DINÀMICA

1.-Projecció de la pel·lícula: CADENA DE FAVORES

CADENA DE FAVORES

Pay it forward

Estats Units, 2000

D: Mimi Leder.

G: Leslie Dixon, segons la novel·la homònima de Catherine Ryan Hyde.

F: Oliver Stapleton.

M: Thomas Newman.

R: Kevin Spacey, Helen Hunt, Haley Joel Osment, Jim Caviezel, Angie Dickinson, Jay Mohr, David Ramsey, Jon Bon Jovi, Marc Donato.

Color-119 m.

SINOPSI:

En un col·legi d'un dels suburbis de Les Vegas comença el curs amb un nou professor de Ciències Socials, Eugene Simonet. Aquest es presenta a la classe proposant als seus alumnes que pensin en un projecte per canviar el món i ho posin en practica. Trevor, fill d'una alcohòlica pluriocupada i un pare que els abandono fa anys i del que no té bons records, suggereix ajudar a tres persones que necessiten un favor i que aquestes alhora ajudin a altres tres, i així successivament formant una cadena de favors. Comença ajudant a un drogoaddicte, intentant que aquest es rehabiliti i deixi la droga. També intenta que la seva mare i el seu professor intimin i alhora, intenta defensar un company de classe a què maltracten uns nins majors. Un periodista s'interessa en la cadena de favors, que s'està estenent per tot el país, quan un desconegut, li regala el seu cotxe.

EXPLICACIÓ:

Cadena de favors és una commovedora pel·lícula on la gratuïtat, la confiança i la vocació de servei són les vertaderes protagonistes i no els actors que estan perfectes en els seus respectius papers. Per que quan s'enfronten a la vida amb elles com a armes, la realitat pot canviar.

No és comú trobar en aquests temps tan inhumans i fatals de sensibilitat, tan violents i agressius amb una pel·lícula de sentiments, que aposti a guanyador per la natura bondadosa del ser humà, que resulta ser aquest el costat ocult i vulnerable, que per contrari que sembli és per a molts vergonyant. Encara que fora dolenta, per aquesta intenció, ja resultaria meritòria, però resulta que Cadena de favors és una gran pel·lícula i aquesta plena de grans troballes. Té grandíssims actors, donant cos i ànima a personatges petits, que viuen en els bords foscos d'una gran i lluminosa ciutat. No apareixen preparats per assimilar les extraordinàries coses que els succeeixen, per que se senten comuns i fins i tot, inútils. Però el film ens explica per que no ho són.

Cadascun d'ells, donen per insalvables els seus problemes, però per a això ve un nin, a dir-los que tot s'acabà si posen en practica la bondat que ni saben que tenen. A través d'ell, es descriu el naixement d'una llegenda urbana, on podem veure com la generositat pot arribar a ser contagiosa.

Tirant un ullada a la realitat quotidiana que ens envolta, és molt fàcil caure en el derrotisme i el catastrofisme, tant de moral, i intel·lectual. La sensibilitat, la bellesa, el sentit comú, la solidaritat, l'amistat o la tolerància, semblen en molts moments conceptes caducs, per aquest motiu resulta encomiable, els sentiments que envolten a Cadena de favors i a la novel·la que serveix com a base argumental. I és que hi ha motius per a l'optimisme, l'esperança, ja que no tot ha de ser sordidesa i horror certament la pel·lícula de Mimi Leder, reflexa aquest raig d'esperança, en les seves propostes creatives.

2.-Cinema-fòrum de la pel·lícula: CADENA DE FAVORES

(Segurament acabarem tard i no el podrem fer, però aquí queda)

A) PREGUNTES:

La societat que mostra la pel·lícula és real?

I els personatges?

Què mou als protagonistes a fer aquest favor tan important?

És la gratuïtat, una actitud de "ximples"?

Veieu falta d'autoestima al començament de la pel·lícula?

Com evolucionen els personatges a través de la pel·lícula?

Creieu que és possible crear una cadena de favors semblant a la de la pel·lícula?

B) ESCENES:

La classe sorpresa pel seu nou professor.

Trevor explicant el seu projecte a la classe.

Trevor sopant amb Jerry i parlant amb la seva mare per telèfon.

L'aparició del pare.

L'escena entre Arlene i Eugene al pur estil de la cenicienta.

Trevor llençant el contingut de l'ampolla pel desguàs.

Trevor fent la tercera creu en la seva llibreta, creient que ha fracassat.

Jerry i la noia que està a punt de saltar des del pont.

El professor ensenyant les seves cicatrius físiques.

El final.

C) FRASES DESTACABLES:

- Porto molts anys en l'ensenyament. I realment el projecte de Trevor, és la primera idea, que requereix un profund acte de fe en la bondat de la gent. *(Simonet novament, a la classe)*

- Odio que siguis la meva mare. *(Trevor a la seva mare després de la bufetada)*

- Faci'm un favor. Salvi'm la vida. *(Jerry a la dona que aquesta a punt de tirar-se un pont)*

- Les paraules són l'únic que tinc. *(Eugene a Arlene abans de discutir)*

- Que significa el món per a vosaltres? *(El senyor Simonet a una classe muda)*

- Que és el que espera el món de tu? *(Simonet a Trevor, a la qual cosa aquest li respon) Res.*

- El món no és exactament, una merda, encara que suposo que és dur per als que estan acostumats que les coses són com són, encara que siguin dolentes, no volen canviar-les. Es donen per vençuts i se senten com perduts. *(Trevor en l'entrevista)*

D) CINEMA-FÒRUM

-ESCENES IMPACTANTS

-SENTIMENTS PRODUÏTS

-EL QUE ENS HA AGRADAT

-EL QUE COMPARTIM

-EL PITJOR MOMENT

TERCERA DINÀMICA

1.-TEMA: SOM PERSONES SENCERES: AMB CAP, AMB ULLS, AMB BOCA, AMB BOCA, AMB COR, AMB MANS, AMB PEUS.

1.-Presentació:

a) Les cadires en cercle i se canten un parell de cançons.

2.-Per fer els grups:

a) A cada un s'els reparteix una cartolina amb un dibuix: cap, ulls, boca, cor, mans, peus.

-Se conta una història en la qual tots participen, per què quan diuen el que son fan:

CAP: aixecar-se i moure el cap.

ULLS: aixecar-se i fer amb les mans un "anteojos".

BOCA: aixecar-se i bufar.

COR: aixecar-se i fer un cor damunt el pit.

MANS: aixecar-se i fer unes mamballetes.

PEUS: aixecar-se i pegar dos cops amb els peus.

-Cada vegada que el qui conti la història digui JOVE, se canvien de lloc i el qui està enmig pren la cadira a un altre, i el qui hagi perdut segueix la història.

b) Se reparteixen per grups i dibuixen a una cartolina el seu símbol i escriuen:

¿Coses que puc fer amb la meva part?

3.-Hi havia una vegada un home que no tenia:

a) Escriure una història d'un home que no té la part que ells tenen.

b) Posada en comú de les diverses històries.

4.- SOM PERSONES: QUI ÉS LA PERSONA MÉS IMPORTANT DEL MÓN? ♦♦

QUARTA DINÀMICA

1.-TEMA: RADIOGRAFIA DE JESÚS

1.-Puzle:

a) S'els reuneix se canta una cançó referent al dia.

b) Quan entren a la sala s'els dona un troc de puzle, sense donar-li importància i evitar les preguntes que te facin, lo únic que se pot dir és que el guardin i alerta! amb el regalo que se les fa. (Cada un tendra un troc de fotografia de Jesús)

2.-Radiografia de Jesús:

a) Introducció

b) Se tracta de fer la radiografia de Jesús.

CAP de Jesús

¿Amb què omple Jesús el seu CAP? ¿Què pensa? ¿En què somnia?

¿A que dona valor? ¿Per què fa les coses?

Per respondre a les preguntes llegeix: (Mt 4,3-12) (Mt 6,1-34) (Mt 7,7-11) (Mt 13,44-46) (Mt 18,1-4) (Mc 15,16-20) (Lc 12,22-32) (Jn 19,30)

ULLS de Jesús

¿Què mira JESÚS? ¿Com miren els seus ulls? ¿A quines persones miren? ¿Què ensenya la seva mirada?

Per respondre a les preguntes llegeix: (Mc 12,41-44) (Mt 6,26-34) (Lc 22,60-62) (Lc 19,1-10) (Jn 9,1-7) (Jn 11,32-44)

BOCA de Jesús

¿Quines són les paraules que més diu JESÚS? ¿Que què parla? ¿Amb quines persones dialoga? ¿Què ensenya i què predica? ¿Què denuncia?

Per respondre a les preguntes llegeix: (Mt 4,17) (Mt 4,23) (Mt 5,3-12) (Mt 7,1-5) (Mt 11,25-30) (Mt 16,24-26) (Mc 1,14-20) (Lc 11,1-4) (Lc 11,42-44) (Lc 15,1-32) (Jn 10,1-18)

COR de Jesús

¿Què omple el COR de JESÚS? ¿Quins sentiments viu i té? ¿A qui estima? ¿Què valora i aprecia? ¿Per què s'alegra? ¿Què l'entristeix?

Per respondre a les preguntes llegeix: (Mt 6,19-21) (Mt 6,24) (Mt 6,25-34) (Mt 11,28-30) (Mt 22,34-40) (Lc 6,27-38) (Lc 15,1-32) (Jn 19,31-37) (Jn 20,26-29)

MANS de Jesús

¿Què fa JESÚS amb les seves MANS? ¿A quines persones toca? ¿Amb quines persones se relaciona? ¿A quines obres dona importància?

Per respondre a les preguntes llegeix: (Mt 4,23-25) (Mt 6,1-4) (Mt 6,24) (Mt 8,1-4) (Mt 9,18-31) (Mt 19,13-15) (Mt 20,26-28) (Mc 2,15-17) (Mc 8,22-26) (Jn 10,1-18) (Jn 13,1-16)

PEUS de Jesús

¿Quins camins recorren els peus de Jesús? ¿Quins llocs visita? ¿Quins esforços realitza? ¿Quines metes se proposa?

Per respondre a les preguntes llegeix: (Mt 7,13-14) (Mt 8,18-22) (Mt 9,35-38) (Mt 16,24-26) (Mt 18,12-14) (Lc 6,12-16) (Lc 10,29-37) (Lc 24,13-35) (Jn 10,1-15)

20" d'un treball individual.

20" d'un treball de grup compartint el que han escrit
i amb un secretari per després la posada en comú.

3.- Posada en comú:

- a) Tots els grups exposen la seva part de la Radiografia de Jesús
- b) Debat, si hi ha temps i si s'anima la cosa.
- c) Xarla-diàleg:
 - Què fas tu amb el teu...?
 - Com ...?
 - Com creus que Jesús te ...?

4.-Puzle:

- a) Se fa se pregunta:
 - ¿Quin regalo vos hem fet?
 - ¿A qui se li ocorreix fer algo original?
- b) Una vegada acabat de reconstruir entre tots el puzle de Jesús, s'els pot demanar aquestes preguntes:
 - ¿Què hem fet?
 - ¿Què hem pensat?
 - ¿Què ha passat aquest dematí?

QUINTA DINÀMICA

1.-TEMA: EL FORMIGUER DESLLIURAT

a) Explicació del muntatge:

JESÚS ENS SALVA: ENCARNACIÓ I REDEMPCIÓ ◆◆

El nostre món necessita ser salvat. Viure la salvació. Els diaris, la televisió, les notícies que van corrent, ens diuen constantment el mal del nostre univers.

Qui el salvarà? Qui cridarà esperança contra tota esperança?

El missatge de Jesús de Natzarè, un cop més, necessita ser proclamat, necessita una difusió constant en el món cristià i en el que no ho és, perquè l'home necessita sentir la salvació que li ve de l'amor del Déu Pare, per Jesucrist.

I l'home, també, necessita veure que el paper de Jesús ha estat de comprometre's. «El Fill es va fer formiga -ens dirà en el conte- i planta la seva tenda entre nosaltres». Crida constant al cristià a deixar les seves falses seguretats i a comprometre's amb els germans, sobretot amb els més necessitats.

I després, si voleu -ens ho diu el conte i ens ho diu la vida del Crist-, més enllà del nostre limitat món humà, hi ha la casa del Pare. Continuem treballant l'esperança!

b) Lectura Bíblica:

Joan 10 1, 1-5; «El Verb estava amb Déu ... »
Joan 10 1, 14; «Planta la seva tenda entre nosaltres ... »
Joan 10 14, 1-6; «A la casa del Pare hi ha moltes estances ... »
Joan 10 17,1-5; «Jo vos he glorificat duent a terme l'obra que m'heu donat a aconseguir..»
Mateu 5, 1-12; «Benaurats ... »

c) Projectió del muntatge: El formiguer deslliurat

d) Treball personal:

- De les diapositives que hem vist, quin és el dibuix que recordem més?
- Quin és el detall o el significat del dibuix que fa que recordem més aquesta diapositiva?
- Què ens demana aquest muntatge?
- A qui vol representar el fill del rei?

SISENA DINÀMICA

1.-TEMA: LA MEVA RADIOGRAFIA

a) Projecte de vida

ELEMENTS PER A UN PROJECTE PERSONAL ◆◆

1. Situació en què em trobo

Com em veig en aquest moment com a persona: qualitats, defectes, èxits.
Com em veuen els membres del grup: aspectes positius, algun defecte bàsic.
El meu procés de fe en aquest últim any: dificultats, lluites, descobriments.
Les meves principals preocupacions actuals.
En què estic satisfet com a persona i que no.

2. La meva relació amb el grup

Preparació dels temes i documents.
Obertura i comunicació en el grup.
El que vull aportar al grup.
Entrevista amb els formadors.

3. La meva relació amb els de casa

Ajuda en serveis: netejar, ajuda a...
Diàleg amb els pares, comprensió dels seus problemes o limitacions.
Austeritat en les meves despeses.

4. La meva relació amb els meus amics

Actitud de servei.
Dedicar temps a qui vegi més tot sol.
Eliminar converses o actuacions que no estan concordes amb els meus principis morals.
Definir-me i exigir que es defineixin.

5. Recerca de Déu i relació amb ell

Projecte d'oració diària: quan, quin temps li dedico, com la faré.
Participació en els sagraments: Eucaristia, Reconciliació.
Lectura dels Evangelis.
Compromís de lectura de llibres formatius per a la meva vida cristiana.
Com intent trobar el que Déu vol de mi, per a ara i per al futur.

6. El meu treball

Temps d'estudi diari.
Col·laborar amb els companys de classe que necessiten ajuda en els estudis.
Responsabilitat en el treball: portar els estudis al dia.

7. El meu descans i el meu temps d'oci

Posar en primer lloc les persones i no les coses.
Renunciar a llocs que perjudiquen la meva vida.
Cercar experiències formatives i no simplement d'evasió: esports, lectura, muntanya.
Evitar la dependència de la TV.

8. Obertura als marginats

El meu estil de vida, les meves despeses, les meves diversions, m'acosten o em separen dels marginats?
Els meus criteris respecte de la meva formació o de la carrera que desig per al meu futur.
Dedicar als marginats part dels meus diners.
Cercar diners o servei?
Coneixement de situacions de marginació.
Ajudar en campanyes.
Dedicar part del meu temps lliure per acompanyar o ajudar persones marginades.

9. Estil de persona que pretenc aconseguir

Fer de la veritat la gran passió de la meva vida.
Esforçar-me per ser senzill!. No parlar de mi sense necessitat.
Conrear el control i l'autodomini personal, impulsiu, mandrós, superficial.
Ser auster en els meus necessitats és: despeses, roba, menjar ...
Lluitar per no caure en dependències, ser lliure: TV, diners, amics.

10. Avaluació del Projecte

Cada setmana em comprometo a llegir i avaluar un aspecte del projecte.

En el grup, donaré compte del projecte personal amb sinceritat quan el grup ho demani.
Amb l'animador del grup, en les entrevistes, comentarem el projecte.

b) Respondre i construir el seu projecte de vida personal.

1. RELACIÓ AMB UN MATEIX

- a. Manera de ser
 - Vull aconseguir
 - Per això em propòs:
- b. En el meu l'estudi i feina
 - Vull aconseguir
 - Per això em propòs:
- c. En el meu temps lliure
 - Vull aconseguir
 - Per això em propòs:

2. RELACIÓ AMB ELS ALTRES

- a. En la meva família
 - Vull aconseguir
 - Per això em propòs:
- b. Amb el meus grup
 - Vull aconseguir
 - Per això em propòs:
- c. Amb el Seminari Menor
 - Vull aconseguir
 - Per això em propòs:

3. RELACIÓ AMB DÉU

- Vull aconseguir
- Per això em propòs:

SETENA DINÀMICA

1.-TEMA: JUDICI A JESÚS

Ambientació:

- Una cadira amb el retrat de Jesús.
- A l'esquerra Fiscals
- A la dreta Defensa
- Enmig el Jutges
- Una cadira pels testimonis

PREPARACIÓ DEL JUDICI:

Preparació de la Defensa:

Individualment:

- Ha estat sincer i honrat, estimant els altres
- Estudia per adquirir una bona formació
- Cumpleix bé els debers religiosos
- Sap respectar els demés i a les seves coses
- Estima i respecte els animals i la naturalesa

Socialment:

- Família (Convivència, col·laboracions, estalviar, ajuda a les famílies, treballa, accepta amb alegria els majors, padrins ...)
- Nació (Grans indústries, construcció d'escoles, carreteres, monuments d'art, records històrics de gran valor, obres benèfiques, hospitals...)
- Món (Explotació de l'univers, la conquesta de l'espai, tota classe d'invents, obres benèfiques en favor de la pau, ONU, UNICEF, UNESCO, CREU ROJA, DOMUND, augment de la cultura dels pobles i els seus intercanvis, millores en els centres sanitaris, llocs i centres d'investigació sobre malalties, campanyes mundials contra la fam, iglésies i missioners com a serveis de la humanitat, solidaritat universal davant catàstrofes, unió religiosa.

Testimonis de la defensa:

- Un ecologista
- President dels EEUU
- Un capellà
- Moviments cristians
- Terrorisme, bomba atòmica
- Un malalt terminal
- La naturalesa
- ... etc ...

Preparació de la Fiscalia:

Individualment:

- Compliment del deure religiós inconsequent
- Va contra la veritat, mentires
- Robatoris
- Acaba en la naturalesa
- No te respecte per la gent

Socialment:

- Família (Falta d'obediència i respecte, massa autoritarisme i falta de llibertat, famílies rompudes, separacions, divorcis, barallarse, falta d'enteniment entre

els homes, malversació de fons econòmics, falta de cooperació en les tasques ...)

Nació (Guerres entre germans, terrorisme, segrestaments, cremar la natura, grans desigualtats econòmiques, abando de la gent del camp, salaris pobres e injusts ...)

Món (Guerres mundials, armament, analfabetismes, racisme entre blanc i negres i entre països, avortaments, mortalitat infantil, violència domèstica, divisions, tortures, immigració, falta d'higene, ateisme, materialisme, pornografia, contaminació de l'aires dels rius i de la natura, explotació de l'home ...)

Testimonis de la fiscalia:

- Un ecologista
- President dels EEUU
- Un capellà
- Moviments cristians
- Terrorisme, bomba atòmica
- Un malalt terminal
- La naturalesa
- ... etc ...

2.-Projecció del documental: THE PASSION

VUITENA DINÀMICA

1.-TEMA: ¿COM ESTÀ LA MEVA GERRA?

1.-**Asseguts en rotllo**, posar una gerra de fang o de vidre enmig del cercle, fer SILENCI perquè parlin, l'animador calla.

2.-**Després de que el grup hagi fet els comentaris i estiguin en SILENCI**, se llegeix el text evangèlic (Joan 2, 1-12) "Les noces de Canà". repetint algunes frases importants; acaba i fa SILENCI.

LES NOCES DE CANÀ DE GALILEA (Jn. 2,1-12)

¹El tercer dia se celebrà un casament a Canà de Galilea. Hi havia la mare de Jesús.
²També hi foren convidats Jesús i els seus deixebles. ³Veient que s'acabava el vi, la mare de Jesús li diu: «**No tenen vi**». ⁴Jesús respon: «**Mare, ¿per què m'ho dius a mi? Encara no ha arribat la meva hora**». ⁵Lavors sa mare diu als qui servien: «**Feis tot allò que ell vos digui**». ⁶Hi havia allà sis piques de pedra destinades a les pràctiques de purificació usuals entre els jueus. Cada una tenia una cabuda de quatre a sis poals. ⁷Els diu Jesús: «**Ompliu d'aigua aquestes piques**». Ells les ompliren fins dalt. ⁸Lavors els digué: «**Ara treis-ne i duis-ne al cap de servei**». Ells la hi dugueren. ⁹El cap de servei tastà aquella aigua, convertida en vi. Ell no sabia d'on l'havien tret, però ho sabien molt bé els qui servien, perquè ells mateixos havien tret l'aigua. El cap de servei, doncs crida el nuvi ¹⁰i li diu: «**Tothom serveix primer els millors vins i, quan els convidats ja han begut molt, els més ordinaris; però tu has guardat fins ara el vi millor**» ¹¹Així començà Jesús els seus miracles a Canà de Galilea. Així manifestà la seva glòria, i els seus deixebles cregueren en ell.

¹²Després baixà a Cafarnaüm amb sa mare, els seus parents i els deixebles, i s'hi quedà, però no gaire dies.

3.-Xarla: TOTS SOM UNA GERRA ♦♦

a) La nostra vida queda resumida en aquesta gerra:

-La gerra sou vosaltres, la vostra vida és lo que hi ha de dins...

-Vos convidat a que mireu la gerra i observeu que passa durant la vostra vida.

-Mireu també com passa Jesús per la vostra vida, a vegades ens falta vi...

b) Observeu durant 10 minuts ¿Què és lo que fa Jesús amb ella?

c) Podríem començar un temps de compartir en veu alta lo que veis en la vostra gerra, ¿Com està la vostra gerra?..

d) Segurament que es farà un SILENCI d'intervencions, l'animador diu:

-no importa el silenci, lo important és que cerquéssim a Jesús dins la gerra, dins la nostra vida.

**TOTS SOM UNA GERRA, NO TOTES LES GERRES TENEN LO MATEIX,
NI QUANTITAT, NI QUALITAT PERÒ EN TOTES HI HA VI BO.
HEM DE DEIXAR QUE ELL PARLI...**

HI HA DUES COSES PER DEIXAR QUE PARLI:

*Aprofundir en Jesús: llegir la seva paraula i voler conèixer-lo.

*Deixar que parli en l'oració.

4.-Treball individual:

- ¿QUÈ HI HA DINS LA TEVA GERRA?

PREGÀRIA “BUSCO A JESÚS”

1.-Pregària a la capella:

Petita explicació de cada acció dins la pregària

1.-Cant introductor:

2.-Música de fons.

3.-Mentre se llegeixen els texts de l'evangeli, molt a poc a poc.

La gent portava també a Jesús els infants, perquè els imposés les mans, però els deixebles, en veure-ho, renyaven els qui els portaven. 16Jesús els cridà i deia: **«Deixeu venir els infants i no els exclogeu: el Regne de Déu és per als qui són com ells. 17Vos ho dic amb tota veritat: Qui no rebí el Regne de Déu com el rep un infant, no hi entrarà.»**(Lluc 18,15-18)

Jesús els respongué: **«El metge, no el necessiten els qui estan bons, sinó els malalts. 32No he vingut a cridar els justs a convertir-se, sinó els pecadors.»** (Lluc 5,31-32)

No jutgeu i no sereu jutjats, només el nostre Pare del cel ens jutjarà, però per la llei de l'amor.

4.-Audició de la cançó: Getsemaní (alandar)

5.-Text: Qui cercam?

Tiene entre 30 y 40 años. Es un obrero robusto, capaz de sufrir noches de vigilia, largas jornadas de camino bajo el sol. Su presencia y su mirar seducen. Sabe ser tanto lleno de piedad, como de indignación. Su palabra es unas veces ruda, otras afectuosa, pero siempre directa, muestra que penetra los pensamientos y los corazones de los que le rodean. Conoce el trabajo de los hombres por que lo ha practicado largo tiempo.

Es un hombre lleno de buen sentido que no se paga con palabras sino que quiere actos.

No es un intelectual, porque no ha frecuentado las escuelas, pero sus conocimientos son profundos y amplios, animados de una viva imaginación sabe presentar las escenas de la vida cotidiana, los oficios, las fiestas, las estaciones del año.

Comprende a las gentes por instinto, porque su sensibilidad, que es viva, abre los corazones a las necesidades de los otros.

Guarda en todo un equilibrio magnífico. No vive como todo el mundo. Es un separado. Ha dejado su trabajo profesional para cumplir una misión itinerante. ¿De qué vive entonces? De la hospitalidad de los amigos, de los regalos. Además de todo eso no se preocupa.

Un régimen normal, en un ambiente que le encanta, le es suficiente, sin desdeñar la ocasión de hacer honor al que le invita. Y esta vida ruda día a día es la que propone a sus compañeros.

No está casado, pero no tiene repulsa hacia las mujeres. Les habla directamente y con cortesía. Libre de todo lazo se pone a disposición de todos, para servirles, para amarles y hacerles amar. Los que sufren en su alma o en su cuerpo son los que atraen su benevolencia. Con todos es sencillo, a su altura, acogedor, hombre de pueblo y gran señor a la vez.

No se une a una clase social, a pesar de su preferencia hacia los pobres. Guarda una soberana independencia respecto a los que le solicitan familia, amigos, adversarios, autoridades religiosas y civiles, opinión pública.

No hace política. No se mezcla en negocios, Su empresa va mas lejos y más alto. Cumple tu misión con una impresionante autoridad. Que nadie busque el influenciarle, a hacerle torcer la línea de su destino, entonces reacciona vivamente. Además jamás consulta a nadie sobre el que tiene que decir o hacer.

Nunca se vuelve atrás. Jamas duda. Tranquilo, seguro de sí, domina y construye su destino, su drama. Sabe actuar con paciencia, progresar, adaptarse, pero siempre marchando en línea recta.

Afronta lúcidamente y valientemente la incomprension, la envidia, el odio, a lo largo de una lucha sin tregua. Nadie le asusta. Dice la verdad, guste o no guste. Le causan horror los hipócritas y los orgullosos permanece insensible ante el entusiasmo irreflexivo de sus admiradores. Sabe descubrir hábilmente las trampas de sus enemigos. Con toda paciencia corrige los errores de sus amigos. Admira la fe y la generosidad de los humildes, anima la confianza que le dan sus compañeros, pero sin adulados nunca. Les confía sus designios, los asocia a su misión.

Este retrato es rigurosamente histórico. Este hombre es auténtico. SE LLAMA JESUS. SU GRANDEZA intriga, pero no aplasta.

SU AMOR libera y estimula.

6.-Explicació:

No se pot creure si no se té experiència de Jesús.

7.-Pregàries compartides: entre un cant interleccional

8.-Parenostre

9.-Cant final

10.-Pregària i bendició

11.-Final: Se deixa temps de silenci: possibilitat de que es puguin quedar a la capella.

PREGÀRIA “BUSCO LA MEVA IDENTITAT”

1.-Cant introductorí:

2.-Música de fons.

3.-Salm recitat ambdós cors: *Salm en busca de mi identitat (Recopilació del Salm 138)*

¿Me conoces, Señor? ¿Sabes quién soy por dentro?
No te fijas en mi rostro, que no tengo rostro.
A lo mejor, Señor, es un rostro desfigurado como el tuyo.
El tuyo en la Cruz. El tuyo cuando estabas solo en el madero.

Estoy aturdido, desconcertado y perdido en mí mismo.
Quiero hacer camino hacia mi interioridad
y no sé cómo avanzar paso a paso.
Soy un desconocido para mí. Desconocido para los otros.
¿También para ti. Señor Jesús? ¿Te soy extraño?
Aquí estoy y no sé por qué. Sencillamente estoy.

Busco un amigo. Busco la cercanía de alguien,
y hoy, sin quererlo, me he encontrado contigo.
Me siento raro ante ti. Porque tú te comunicas desde el silencio.
Ahora me apetece callar, callarme ante ti.
Me siento bien mirándote como un refugio de paz.
No sé por qué, pero me siento bien contigo.

Señor Jesús, yo busco un camino nuevo.
Estoy cansado de quedarme fuera de las cosas.
Quiero entrar en mí mismo, conocerme por dentro.
Quiero saber quién soy, cuál es mi origen.
Quiero saber por qué estoy en la vida.
Quiero saber los porqués de tantas cosas.
Señor Jesús, quiero saber qué hago en la vida,
saber si vale la pena vivir como yo vivo.

Quiero saber hacia dónde me lleva la vida.
Quiero saber por qué ahora estoy alegre y luego triste.
Quiero saber por qué lucho entre el pesimismo y la valentía.
Quiero saber por qué me canso en las cosas que hago,
por qué soy inconstante en ellas. ¡Por qué!
Señor, busco dentro de mí y no me aclaro.
Buceo en mí, Señor, y me ahogo en mis aguas turbias.
Quiero llegar hasta el fondo y apenas piso la superficie.
Señor, ¿dónde encontrar respuesta a mi búsqueda?

Me cuesta decirlo pero parezco diferente a lo que soy.
Muchas veces me pinto la cara como un payaso de circo.
Y mi vida transcurre en la cuerda floja
Me gusta el aplauso. Ser centro. Importante.
Me gusta que hablen de mí y tener buena imagen.
Me gusta, Señor, mirarme al espejo de los otros
y copiar imágenes, figuras, rostros que no son míos.
Me gusta ser protagonista: el ombligo del mundo.
Me gusta llamar la atención, aunque soy tímido.
Me pongo nervioso cuando actúo en público
y a veces no sé dónde meterme al sentirme en ridículo.
Señor Jesús, ¿es todo esto camino para hacerse hombre?

Aquí estoy ante ti y hoy no protesto.
Tal vez porque Tú, Señor Jesús, no me atacas.
Aquí estoy y te digo que soy inestable.
Que cambio por cualquier cosa. ¡Soy hoja al viento!
Aquí estoy y tengo ganas de gritar, de gritar fuerte.
Aquí estoy y quisiera romper con todo y tengo miedo.

Aquí estoy y digo a los adultos que no me comprenden,
que yo también tengo razón, que cuenten conmigo.
Aquí estoy agresivo y violento a veces
defendiendo mi inseguridad. Necesito afirmarme.

Señor, tú comprendes mi cara ceñuda de los días grises.
Señor, tú comprendes el silencio pesado de mis soledades.
Señor, tú comprendes el portazo injusto de una tarde.
Señor, tú comprendes la música a tope para ahogar mis ruidos.
Señor, tú comprendes el refugio de mis sueños maravillosos.
Señor, tú comprendes mi vida cerrada en mí mismo.
Señor, tú comprendes el repliegue en mí como un abanico cerrado
Señor, tú sí que me comprendes. ¿Tú sólo?

Yo quiero ser libre. Y amo la libertad.
Libre, en busca de nuevas ideas para mis sueños.
Libre, en busca de ese camino difícil de hacerse hombre.
Libre, como protagonista de nuevos proyectos.
Libre, como alguien que ya no es niño y quiere ser hombre.
Libre, como alguien que tiene sus razones y quiere decirlas.
Libre, como alguien que no necesita indicadores de camino.
Libre, como alguien que ya se siente responsable.
Libre, como alguien que ha estrenado libertad.
Señor, ¿no es tu Evangelio un canto al corazón libre?

Señor, aquí estoy hablando contigo y lo que quiero es otra cosa.
Señor, yo necesito un amigo. Un amigo fiel a mi lado.
Señor, necesito un amigo a quien comunicar mis secretos.
Señor, necesito un amigo que me escuche, que me anime.
Señor, necesito un amigo en quien pueda confiar.
Señor, necesito un amigo con quien hacer juntos el camino.
Señor, ¿eres tú ese amigo? ¿Puedo contar contigo?

Ayúdame, Señor, a buscar mi rostro.
Ayúdame a descubrirme por dentro.
Ayúdame a aceptarme como en realidad soy.
Ayúdame a aguantar mis miedos, mis inseguridades.
Ayúdame a superar mis fracasos y salir de mis derrotas.
Ayúdame a seguir adelante y no volver atrás.
Ayúdame a superar mis desánimos y mis desilusiones.
Ayúdame a saber comenzar cada día: ¡siempre!

Tú, Jesús, eres como la roca firme junto al mar.
Tú, Jesús, eres como la raíz fuerte que aguanta el árbol.
Tú, Jesús, eres como el manantial que alimenta el río.
Tú, Jesús, eres como una cantimplora en pleno desierto.
Tú, Jesús, eres la fuerza, el apoyo que necesito.

Señor Jesús, no quiero quedarme encerrado en mí mismo.
Señor Jesús, rompe mi concha, derriba mi muro
y sé para mí Puente, ese Puente que necesito
para pasar del cerco de mis amarras
a la libertad de un corazón nuevo y lleno de vida.

4.-Música de fons.

5.- Cant meditatiu: Adoremus te Domine.

6.- Pregàries d'Acció de gràcies o de petició.

7.-Temps de silenci i s'acaba la pregària.

8.-Pare Nostre.

9.-Oració final.

PREGÀRIA “JESÚS PER A MI”

1.-Cant introductorí:

2.-Text:

UN AMIC...

L' amic més sincer, que no ha vingut a ser servit, sinó a servir. (Jn. 13,1-11)

UN COMPANYY...

Camina dins el nostre grup, fins a la meta, amb nosaltres. (Llc. 24,13-35)

UN GERMA...

S 'ha fet germà nostre, per que Déu Pare ens reconegui a tots com a fills seus. (Jn .17,6-26)

ÉS VIDA...

Ell és la nostra vida, i ha vingut per que tenguin vida. (Jn. 3,14-16)

ÉS CAMÍ...

Ell és el camí que guia la nostra vida. (Jn. 14,1-6)

ÉS REM...

Ell és el rem i nosaltres la vinya, i estam units per donar fruit. (Jn. 15,1-7)

ÉS ALEGRIA...

La seva resurrecció és la font de la nostra alegria i optimisme cristià. (Jn. 2019-21)

ÉS AMOR...

Ell és remor, ningú ha estimat tant com Ell. (Jn 15,12-13)

ÉS SEGURETAT ...

Ens dona valor i seguretat enmig de les tempestes i perills. (Me. 4,35-41)

ÉS LLUM...

Es la llum del món que a tots ens il·lumina. (Jn. 9,5-6)

ÉS PAU...

La seva pau supera la que prometen els homes. (Jn 14,27)

ÉS LLIBERTAT...

Ell va venir per donar-nos la llibertat. (Lc 4,18-19)

ÉS LLUITADOR...

Va sentir la temptació, lluita i la va vèncer. (Mt 4,1-11)

ÉS ALIMENT...

Es fa per nosaltres pa i vi. (Lc 22,19-20)

ÉS PERDÓ...

Perdona fins i tot en els qui no ho han demanat. (Mt. 9, 1-8)

ÉS RESURRECCIÓ...

No sols ressuscita als morts, sinó que Ell mateix és la Resurrecció i la Vida. (Jn. 11,25-26)

ÉS VERITAT...

Predica la veritat i Ell és la Veritat. (Jn 14,6)

ÉS ESPERANCA...

En Ell posaran les nacions la seva esperança. (Mt. 12,18-21)

ÉS FONT...

Ell calma la set més profunda de la persona. (Jn. 7,37-39)

ÉS HOME PELS DEMES...

Els estima fins a l'extrem servint-los, donant la vida per ells i ressuscitant. (Jn 13,1-17)

ÉS FESTA...

La seva presència i la seva actuació fan que tot sigui festa. (Jn 2,1-12)

3.-Texts possats en comú fets pregària:

4.-Pare Nostre

5.-Oració final:

6.-Cant final:

PREGÀRIA “EN COMPANYIA DE JESÚS”

1.-Pregària: En companyia de Jesús

a) Cant d'entrada:

b) Música de fons i lectura calmada del text,

Mentre la música de fons i la lectura van omplint les preguntes

Jesús me invita a subir con El al monte.
Durante la subida, me agarra de la mano.
Caminamos en silencio, a la par.
Siento su cercanía, el calor de su cuerpo,
su respiración, al igual que la mía.

A mitad de camino nos detenemos.
Yo le miro y El me mira.
Juntos observamos todo el paisaje.
Mis ojos se dirigen hacia donde
El dirige los suyos.
Gozo en su compañía de todo
lo que veo a mi alrededor.

Y después, para mi asombro, dice:
«Cuéntame. Dime quién eres. Hoy quiero preguntarte yo».
Repuesto un poco del susto,
comienzo a contarle retazos de mi vida
y a sacar a la luz lo más escondido y querido que hay en mi corazón.
Veo que El escucha como nadie me ha escuchado.

Y Jesús, sigue preguntándome, a la vez que me mira con gran amor:
«Desde que estás en el Seminario Menor
¿Qué descubrimientos has tenido?
¿Qué pasos has dado?
¿En qué ha cambiado tu vida?
¿Qué te ha aportado las reuniones de grupo?
¿Qué ilusión y medios has puesto?».

*Hago una lista y hablo de todo ello con El.

*Le doy gracias, le pido perdón, le manifiesto mis sentimientos.

*Veo cómo El se emociona, no me reprocha nada y me acoge.

Cuando yo hago silencio,
El vuelve a preguntarme muy tranquilamente:
«¿Cómo deseas vivir estos meses?
¿Qué te gustaría descubrir y hacer?
¿Qué miedos tienes?».

Y yo vuelvo a hablar con confianza.
Le digo lo que no me atrevo a decir a nadie.

Al final, me abraza y me dice:
«Yo voy a seguir junto a ti. Mira la montaña.
¿Estás dispuesto a seguir adelante?
¿Quieres comprometerte a algo sencillo
pero que te haga avanzar?».

*Y yo le digo que si. Escribo a lo que me comprometo.

Se lo entrego y El me sonríe.
Me levanto y veo a mis compañeros.
Qué feliz soy de tener un Grupo como el Seminario Menor.
A pesar de las dificultades, a pesar de los problemas,
Ellos me quieren y Tu también me quieres.
Gracias JESÚS!

PREGÀRIA "QUI ETS JESÚS?"

a) Cant:

b) Audició de la cançó:

1.-JC (Mecano)

c) Lectura sosegada d'un seminarista:

ORACION POR MI GRUPO

Donde están dos o tres reunidos,
en mi nombre allí en medio de ellos, estoy yo.

Estas palabras son nuestra fuerza.
Nosotros nos reunimos en tu nombre.

Somos el Seminario Menor,
porque nos has llamado Tú.

Tú has pronunciado mi nombre
y los de mis compañeros.

Tú, ven, sígueme.
Tú nos has agrupado en una comunidad.
Vosotros sois mis amigos.

Tú nos has señalado lo alto de la montaña.
Animo, que mi yugo es llevadero y mi carga ligera.

Tú te has puesto en cabeza de nuestro Seminario.
Estoy con vosotros día a día.

Ahora, en medio de la marcha,
te decimos con toda el alma:

Acaba en cada uno de nosotros la obra que has empezado.

Haznos tierra buena, honda y mullida,
para que tu semilla encuentre fondo y fructifique.

Haznos sensibles a tu voz,
no fríos y cerrados cual nuevos fariseos.

Empástanos en tu amor,
para que seamos un grupo cálido y dinámico.

Acaba en cada uno de nosotros la obra que has empezado.
Acábala, Jesús, en mí y en mis compañeros.

d) Audició de la cançó:

2.-Jesucristo (Caliu)

e) Text:

Jesús no es solament para la fe cristiana aquell hombre que hizo el bien en Galilea, tomando en sus manos la causa de los oprimidos y sacudiendo el yugo de los sacerdotes y de los profesionales de la religión judía. Es también el (Cristo), el enviado del Padre para hacer pasar a este mundo desde su esclavitud a una novedad tan radical que la Biblia la define como reino de Dios, ya que ninguna sociedad pasada o presente es capaz de evocar su imagen.

- f) **Audició de la cançó:**
3.-Justifica nostres culpes (Alandar)

- g) **Text:**
Isaies "...el servent inutil..."

- h) **Audició de la cançó:**
4.-Avui l'he trobat (Tagaste)

- i) **Text:**

- j) **Pregàries espontànies:**

- k) **Cant:**

- l) **Paranostre:**

- m) **Oració final:**

PREPARACIÓ DE LA CELEBRACIÓ

PREPARANT LA CELEBRACIÓ

1.-Treball de grup:

- a) Preparar una ofrena de lo que per a tu han estat aquestes convivències.
- b) Lectors per la lectura.

CELEBRACIÓ DE L'EUCARISTIA

Somos los discípulos de Emaús

- Narrador:** Iban caminando un día los Discípulos de Emaús, cuando en su caminar casi tropiezan con un hombre. Pero, silencio, ¡Veamos la historia!
- Lucas:** Por favor, señores. Perdonen las molestias, pero, ¿me podrían indicar la calle Emaús?. Soy forastero y no conozco la ciudad.
- Hombre 1:** ¡Hombre, qué casualidad! Nosotros vivimos en ella.
- Hombre 2:** Le acompañaremos con sumo gusto. ¡Síguenos!
- Lucas:** Gracias, muchas gracias. Son ustedes muy amables.
- Hombre 1:** Por favor, usted aquí, en medio.
- Lucas:** Muchas gracias. De nuevo, muchas gracias.
- Narrador:** Le hicieron sitio en medio de la pareja y continuaron caminando sin mucho entusiasmo.

Le encontramos haciendo nuestro camino

- Lucas:** Os veo muy tristes, ¿qué os pasa? ¡Estáis desanimados!
- Hombre 1:** Es que al venir hacia nosotros nos acordamos de algo...
- Hombre 2:** ...que nos sucedió a nosotros.
- Hombre 1:** Es que, es una larga historia, que hace tanto tiempo...
- Hombre 2:** Nosotros al principio no creíamos, era tan difícil.
- Lucas:** Hombre, si me la contáis, a lo mejor os puedo ayudar.
- Narrador:** Y anduvieron mucho rato hasta llegar a la calle Emaús.
- Hombre 1:** Ya hemos llegado, peregrino. Esta es la calle.
- Hombre 2:** Mucho gusto en haberle acompañado. *(Se despiden)*
- Lucas:** Gracias a los dos. Que Dios os acompañe siempre.

Era peregrino como nosotros

(Hacen como que siguen caminando un poco, 1 y 2, y Lucas los sigue a lo lejos)

- Hombre 1:** Parece que nos está siguiendo. *(Comenta con 2)*
- Hombre 2:** Nos meteremos en casa y veremos qué hace. *(Se sientan en sus sillas)*
- Narrador:** El peregrino los seguía a todas partes. Se metieron en casa y el peregrino no se apartaba de su puerta.
- Hombre 1:** Oye, que se para ante nuestra casa. *(Están sentados)*
- Hombre 2:** Yo salgo a ver qué quiere. *(Se levanta de la silla y se acerca a Lucas)*
- ¡Ya está bien de seguirnos!, ¿no?
- Lucas:** Perdonen, si ha parecido que les estaba siguiendo.
Pero busco a los discípulos de Emaús. ¿Es ésta su casa?
- Hombre 1:** ¿Y quién es usted, si puede saberse? *(Como amenazando con el brazo)*
- Hombre 2:** ¿Y qué quiere usted de esos discípulos? *(Idem, y con el índice bien extendido)*
- Lucas:** Me llamo Lucas y estoy escribiendo un libro sobre Jesús de Nazaret.
Me han dicho por ahí que estos discípulos saben muchas cosas sobre Jesús.
- Hombre 1:** ¡Somos nosotros! *(Le da un abrazo)*
- Hombre 2:** ¡Lucas, el evangelista! ¡Qué alegría! *(Lo abraza)*
- Hombre 1:** Perdón, por no haberte conocido.
(Se dirigen los tres hacia el lugar donde están preparadas las sillas para la rueda de prensa. Detrás están los cartelistas con sus frases)

Lo reconocimos al partir el pan

Lucas: Aquí tenemos entre nosotros, en auténtica primicia mundial, a los discípulos de Emaús. Es una gran exclusiva.

Estoy tan nervioso que no sé qué preguntarles. ¡Animo, preguntad, vosotros!

Hombre 3: José, del *Full Dominical*. Decidnos, ¿cómo estabais antes de encontraros con Jesús?

(Hacen como que responden 1 y 2 a la vez, al final responde uno. Así siempre, a lo largo de toda la entrevista)

Hombre 1: Íbamos deshechos, sin esperanza. Creíamos que todo había terminado.

Hombre 2: Fue terrible. Jesús había muerto y parecía que Dios lo había abandonado.

Hombre 4: Pedro, del *Ultima hora*. Y cuando lo encontrasteis, ¿notabais algo en vosotros?

Hombre 2: Fue algo irrepetible. Es como sí, después de una gran tormenta, viniera una suave brisa que te besa la cara y te la acaricia.

(Hace un gesto de imitación)

Hombre 1: Notamos un algo muy especial, pero no sabíamos qué era eso, no sabíamos cómo describirlo.

(Sonriendo) Ahora sabemos que era su sola presencia la que nos calmó.

Hombre 5: Pilar, del *Diario de Mallorca* ¿No fue una lástima que después de reconocerlo desapareciera?

Hombre 6: ¿No os enfadasteis al verlo desaparecer tan pronto?

Hombre 1: ¡Qué va! Su sola presencia nos dio alas para volver a Jerusalén. Y eso que era de noche.

Hombre 2: ¡Oye! *(volviéndose hacia el 1)* Ahora recuerdo que salimos tan rápido que ni siquiera cenamos.

Hombre 1: Pues... *(Pensativo)*, ¡es verdad! Ni me enteré.

Hombre 7: Juan, de *Baleares*. Pero corrísteis toda la noche para nada.

Como llegasteis junto a los Apóstoles en Jerusalén, éstos ya sabían que había resucitado.

Fue un inútil caminar, tanto correr y de noche.

Hombre 1: ¡Al contrario! Fue algo fabuloso el que nuestros hermanos de Jerusalén hubieran visto al Resucitado. Compartieron su alegría con nosotros, y la nuestra se unió a la suya, y juntos dimos gracias a Dios.

Hombre 2: Era tan grande la noticia que si no la decimos a los demás, explotamos.

Hombre 3: ¿Qué frase recordáis de lo que dijisteis al peregrino?

Hombre 2: ¿No ardía nuestro corazón mientras nos explicaba la Biblia por el camino?

Hombre 1: Lo reconocimos al partir el pan.

Hombre 3: Y cómo fue que os encontrasteis con Jesús? No lo habéis explicado.

Hombre 2: El fue quien nos encontró. Nos escuchó un rato y se hacía el despistado mientras nos oía. *(Se sonde)*

¿Forastero? ¡No, gracias!

Hombre 1: Y tú *(Dirigiéndose al 2)* le dijiste:

«¿Eres el único forastero que no conoce lo que ha sucedido estos días en Jerusalén?»

Hombre 2: Ahora que lo pienso, *(Sonríe)* me dan ganas de reír. ¡Y tanto que lo sabía!

Hombre 1: Y qué bien explicaba la Biblia. Aprendí en esta tarde más Biblia que en todos los años de catequesis.

Hombre 5: ¿Cómo fue la despedida del Resucitado? ¿La podríais repetir para nosotros?

Lucas: A esto puedo responder yo. Al fin y al cabo soy el guionista de esa película que ha hecho sobre la vida de Jesús mi socio, el director de cine Zefferellí. Es preciosa y está muy bien narrada, modestia aparte.

Veremos ahora el momento de la *fracción del pan* de la Última Cena.

(Se enciende el vídeo y se ofrece el momento de la bendición del pan y del vino de la película "Jesús de Nazaret", de Zefferellí Al terminar el vídeo, que es muy corta habla Lucas)

Lucas: Ya habéis oído a mis dos testigos: no basta estar cerca del Jesús que paseé por Palestina para reconocer las huellas que dejó el Señor. Ellos mismos se toparon con el Resucitado y caminaron a su lado pero no reconocieron su caminar. Tan sólo lo reconocieron cuando les explicaba la Biblia y cuando hizo la Fracción del Pan. Leer la Biblia y celebrar la Eucaristía son dos huellas que Jesús nos dejó y que hemos de seguir nosotros. El nos mandó: «*Haced esto* en memoria mía». Y vosotros: ¿qué podéis hacer para resucitar también con Jesús y mostrar a todos el rostro alegre de resucitados? ¿Cómo comunicáis que habéis encontrado sus huellas? ¿A quién vais a comunicar que os habéis topado con él? ¿Qué habéis descubierto en esta huella de Cristo?

LA VIDA ÉS BELLA

La vita e bella

Itàlia, 1998

D: Roberto Benigni.

G: Roberto Begnini i Vincenzo Cerami.

F: Tonino Delli Colli.

M: Nicola Piovani.

R: Roberto Begnini, Nicoletta Braschi, Giorgio Cantarini, Marisa Paredes, Horst Buchholz, Pietro de Silva, Lydia Alfonsi, Francesco Guzzo, Americo Fontani.

Color-122 m.

DVD

SINOPSI

Guido, un cambrer jueu que viu en la Toscana, es penyora d'una professora d'una escola primària i fa l'impossible per ser correspost. El seu bon humor aconseguix enamorar la dona dels seus els seus, Daura. Aquesta deixa la seva instal·lada vida per viure la seva història d'amor, malgrat l'oposició de la seva mare i de l'envanit promès amb el que està a punt de casar-se. Passen els anys i la parella té un fill i Guido ha vist complert el seu somni: formar una família amb la dona dels seus els seus i regentar una llibreria. Esclata la persecució contra els jueus i la família és deportada a un camp de concentració. Allí Guido haurà d'inventar-se un joc per evitar el seu fill el trauma de la guerra i les seves conseqüències: per al petit Josuè, tot és una gran gimcana en la que ha de guanyar tots els punts i al guanyador li donen un tanc. El seu pare arribarà fins a les últimes conseqüències per evitar el trauma del seu fill. Josuè rep al final el doble premi: el tanc i no haver patit els horrors del camp de concentració.

COMENTARI

La història es divideix en dues parts. La primera és lluminosa, amb un humor enginyós i una rapidesa de pel·lícula musical. La segona part es desenvolupa en un camp d'extermini nazi, un lloc sense il·lusió, on la realitat xoca amb el món fins llavors radiant. L'horror es transforma en un joc, i salvar la vida en exercici diari d'imaginació. Enmig d'un equilibri inestable entre la intolerància i la comprensió, entre el totalitarisme i la fraternitat, entre la brutalitat i la compassió, Benigni aconseguix transmetre optimisme i l'absoluta confiança que al final, l'ésser humà triomfarà.

Benigni va rodar una de les pel·lícules més optimistes de la història del cinema i va homenatjar al cinema de Chaplin, encara que ho va fer amb una certa trampa: barrejant gèneres difícilment compatibles. La pel·lícula és un conte infantil amb els seus prínceps i les seves princeses, però també amb els seus monstres. En tot bon conte que es preï, la crueltat sotja i pot encebar-se en qualsevol moment amb els protagonistes. La vida és bella és una de les denúncies més grans mai filmades contra el racisme, una crítica social desconcertant que farà reflexionar entre rialles. Una història de sacrifici, solidaritat i amor a la família que ens mostra com fins en els moments de major dolor i opressió, la vida continua sent bella. Quan Roberto Benigni va recollir de mans de Sophia Loren l'Oscar a la millor pel·lícula de parla no anglesa, va dir: "Agraeixo als meus pares que em fessin en l'infància el més meravellós dels regals: la pobresa, quelcom que m'ajuda a guanyar en creativitat i imaginació".

TEMES DE REFLEXIÓ I DEBAT:

És preferible la mentida que ens ofeeix viure allunyats de l'horror a la crua realitat?

Fins que mesura, és acceptable, la mentida piadosa?

L'amor venç tots els obstacles?

Es poden barrejar en una pel·lícula dos gèneres tan distints, l'humor amb la crueltat?

És possible l'optimisme del protagonista davant les adversitats de la seva família?

Hi ha gent capaç d'alegrar la vida dels qui li envolten? Ho fas tu?

És Guido un bon exemple per al seu fill?

Creus que tenir "raons per viure", ajuda a superar les dificultats?

Diu quelcom l'evangeli de tot això?